

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **Ing. P. G.**, zastoupeného Mgr. Janem Švárou, advokátem, se sídlem Karlovo náměstí 17, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 4 Ad 10/2010 - 53 ze dne 31. 3. 2010, o ustanovení zástupce,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce podal dne 25. 1. 2010 žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2009, č. j. 2009/61130 - 424, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí o zastavení řízení ve věci žádosti žalobce o podporu v nezaměstnanosti. Na žádost žalobce Městský soud v Praze usnesením ze dne 31. 3. 2010, č. j. 4 Ad 10/2010 - 53, osvobodil žalobce od soudních poplatků a ustanovil mu jako zástupce z řad advokátů Mgr. Jana Šváru. Toto usnesení nabylo právní moci dne 8. 4. 2010. Téhož dne obdržel městský soud žádost ustanoveného zástupce o zrušení ustanovení a návrh na vydání rozhodnutí o výši odměny zástupce a náhradu hotových výdajů dle § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Zástupce návrh odůvodnil tím, že byla narušena nezbytná důvěra mezi ním a klientem, když žalobce zpochybnil jeho nepodjatost. K návrhu ustanovený zástupce přiložil e-mailovou zprávu od žalobce, v níž žalobce uváděl, že jiná advokátka sdružení, v němž působí ustanovený zástupce, zastupuje v jiném

soudním sporu protistranu žalobce. Žalobce proto vyzval ustanoveného zástupce, aby se vzdal zastupování.

Dne 22. 4. 2010 podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost proti shora označenému usnesení městského soudu. Podle stěžovatele je ustanovený zástupce ve sdružení s advokáty „jako členy OZS na 01 GENERÁLNÍ PRAXI bez zaměření a tím i bez oprávnění či zkušeností k správnímu soudnictví“, v čemž spatřuje nezákonnost napadeného usnesení a naplnění stížnostního bodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel k tomuto stížnostnímu bodu dodal, že zastupování se vzdal sám ustanovený zástupce. Na důkaz tohoto tvrzení přiložil stěžovatel e-mailovou komunikaci s ustanoveným zástupcem. Usnesení městského soudu dále stěžovatel označil za nepřezkoumatelné z důvodů nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů rozhodnutí [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] a řízení před městským soudem za zmatečné z důvodu nesprávného obsazení soudu vzhledem k trestnému činu předsedkyně senátu, kterého se dopustila účastí na trestném činu neoznámení trestného činu dle § 368 trestního zákona, a to vraždy, o níž se měla dozvědět z podání stěžovatele [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Stěžovatel dále uvedl, že vzhledem k podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu by měl kasační řízení vést Nejvyšší soud.

Ve lhůtě uložené městským soudem pro odstranění nedostatku zastoupení pro řízení o kasační stížnosti stěžovatel rozšířil důvody kasační stížnosti také o námitku místní a věcné nepřislušnosti městského soudu a rozvedl námitku podjatosti samosoudkyně, jež rozhodla o ustanovení zástupce pro soudní řízení. Stěžovatel doplnil, že si zvolil pro řízení o kasační stížnosti jako advokáta Jana Kalvodu.

Ke sdělení zdejšího soudu o složení senátu se ustanovený zástupce stěžovatele, Mgr. Jan Švára, dne 17. 8. 2010 vyjádřil tak, že stěžovatele již více jak čtvrt roku nezastupuje, a požádal, aby se nadále zdejší soud obracel výlučně na stěžovatele.

Zdejší soud konstatoval, že kasační stížnost je podaná včas, osobou oprávněnou a je přípustná.

Stěžovatel uplatnil včasnou námitku podjatosti vůči všem členům šestého senátu zdejšího soudu. Poté, co bylo usnesením ze dne 6. 10. 2010, č. j. Nao 81/2010 - 110, rozhodnuto, že členové šestého senátu nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, pokračoval šestý senát v rozhodování.

Pokud jde o stěžovatelem uvedeného advokáta Jana Kalvodu, který jej měl zastupovat v řízení o kasační stížnosti, stěžovatel nedoložil ani jeho adresu ani udělenou plnou moc a tento advokát nečinil v řízení žádné kroky. K tomuto vyjádření stěžovatele o volbě svého zástupce proto Nejvyšší správní soud nepřihlížel. Nejvyšší správní soud přesto neshledal, že by pro řízení o kasační stížnosti nebyla splněna podmínka zastoupení stěžovatele advokátem (srov. níže), nehledě na to, že podle ustálené judikatury zdejšího soudu není potřeba dokládat zastoupení v řízení o kasační stížnosti proti usnesení týkajícímu se ustanovení advokáta (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, citovaná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Námítku věcné i místní nepřislušnosti městského soudu uplatněnou v doplnění kasační stížnosti musí zdejší soud odmítnout. Stěžovatel tyto námitky nekonkretizoval a vzhledem k tomu, že v soudním řízení má být přezkoumáno rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí, jímž bylo zastaveno řízení ve věci podpory v nezaměstnanosti, jde o otázky, jež spadají do správního soudnictví ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a k jejichž řízení je věcně příslušný krajský soud podle § 7 odst. 1 s. ř. s. Místní příslušnost je dána podle § 7 odst. 2 s. ř. s. a příslušný je soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni, v daném případě tedy Ministerstvo práce a sociálních věcí; proto je místně příslušným soudem Městský soud v Praze. Stěžovatel navrhoval, aby byly k věci připojeny spisy vedené pod sp. zn. 5 A 73/2010 a sp. zn. 5 Ca 215/2009, nicméně neuvedl, čeho se uvedené věci týkají, ani jakým způsobem by mohly osvětlit otázku příslušnosti soudu v dané věci. Ze skutečností známých zdejšímu soudu z úřední činnosti (kasační stížnosti vedené pod sp. zn. 2 As 59/2010 a sp. zn. 3 Ads 50/2010) taktéž nevyplynuly důvody pro spojení těchto věcí.

Pokud jde o námitku, již stěžovatel brojí proti ustanovenému advokátovi a která se opírá o skutečnost, že advokát se nespecializuje na otázky správního soudnictví, nejedná se o důvod, který by zpochybňoval zákonnost napadeného usnesení. Stěžovatel dále doplnil, že samotný zástupce se zastupování vzdal. Otázkou, zda v tom případě trvá zastoupení daným advokátem, se zdejší soud podrobně zabýval v rozsudku sp. zn. 3 Ads 107/2010 ze dne 25. 8. 2010 dostupném na www.nssoud.cz. Z § 35 odst. 8 s. ř. s., jež stanoví podmínky pro ustanovení zástupce, a z § 18 odst. 1 ve spojení s § 20 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, jež upravuje možnost ustanoveného advokáta požádat o zrušení ustanovení, dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem nebo neposkytuje-li klient potřebnou součinnost, zdejší soud dovodil, že advokát ustanovený zástupcem účastníka řízení má jiné postavení než advokát zastupující na základě smlouvy o poskytování právních služeb. Ustanovený advokát nemůže zastoupení vypovědět, pouze může podat žádost o zrušení ustanovení zástupcem. Tuto žádost advokát v dané věci podal dne 8. 4. 2010 a městský soud o ní doposud nerozhodl. Do doby rozhodnutí soudu je tedy advokát stále ustanoveným zástupcem stěžovatele. První námitku shledal zdejší soud nedůvodnou.

Dále se zdejší soud zabýval otázkou podjatosti samosoudkyně rozhodující o ustanovení zástupce. Tuto námitku musí žalobce uplatnit podle § 8 odst. 5 s. ř. s. do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl, k později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Tatáž lhůta se podle judikatury zdejšího soudu uplatní i v případě, kdy žalobce nebyl poučen o osobě soudce rozhodujícího ve věci a dozvěděl se o obsazení soudu až z textu doručeného rozhodnutí soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 - 34). Námitku podjatosti ve vztahu k samosoudkyni uplatnil stěžovatel ve své kasační stížnosti ze dne 22. 4. 2010, tedy dva týdny po doručení usnesení městského soudu o ustanovení zástupce. Vzhledem k opožděnosti této námitky k ní tedy zdejší soud nepřihlížel.

Zdejší soud konečně neshledal usnesení městského soudu ani nepřezkoumatelným. Tuto svou námitku stěžovatel neupřesnil, takže ji lze posoudit pouze v obecné rovině. Z usnesení městského soudu jsou patrné důvody, které vedly soud k osvobození

stěžovatele od soudních poplatků i k ustanovení zástupce, tyto jsou srozumitelně vysvětleny a řízení nelze vytknout ani jiné vady, které by měly za následek nezákonnost rozhodnutí.

Stěžovatel v doplnění kasační stížnosti navrhoval jako důkaz připojení spisů v jiných věcech projednávaných před Městským soudem v Praze (sp. zn. 81 Cm 10/2010, sp. zn. 34 C 71/2010). Prostřednictvím těchto spisů navrhoval stěžovatel prokázat, že nemá prostředky k zaplacení advokáta a že se správně používá slovní spojení „sdělit advokáta“, nikoliv „zvolit advokáta“. Zdejší soud nepovažuje za nutné tyto důkazy provést. Otázka vhodného výběru slovního spojení nemá pro projednávanou věc žádný význam a majetkové poměry stěžovatele byly před městským soudem zkoumány. Stěžovatel neuvedl, jaký jiný vztah k věci by mohly uvedené spisy mít. Nadto Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že zastoupení stěžovatele advokátem ve věci trvá, proto je nadbytečné k této otázce provádět další dokazování. Zdejší soud shledal neodůvodněným i návrh stěžovatele, aby osobou zúčastněnou na řízení byl rovněž prof. V. K., o němž stěžovatel neuvedl, jaký vztah by mohl mít k otázce ustanovení zástupce stěžovateli městským soudem.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly. Stěžovateli byl napadeným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2010, č. j. 4 Ad 10/2010 - 53, ustanoven k ochraně jeho zájmů zástupce Mgr. Jan Švára, se sídlem Karlovo nám. 17, Praha 2. Vzhledem k tomu, že tento zástupce měl za to, že stěžovatele nezastupuje, neučinil žádné úkony právní služby v řízení o kasační stížnosti a nepožadoval za zastoupení stěžovatele před Nejvyšším správním soudem žádnou odměnu. Za toto řízení mu proto nenáleží žádná odměna.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2010

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu